

Lumina S

Foarte săptămânală pentru pe

Schimb
On. Red. «Transilvania»
Loco (str. Șaguna 6)

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 55—
Pe o jumătate de an 30—
Pentru străinătate 100—
Pentru America pe un an dolari 2—

— Un număr 1 Leu. —

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

BIBLIA.

Sunt 10 ani de când am început să cetesc întâi dată în Biblie. Atunci la început mi se părea Biblia o carte ca și oricare alta, dar cetind-o regulat și azi și mâine, am aflat în ea o comoară nebănuită, am aflat în ea comori pe cari niciodată nu mi le-aș fi putut închipui că le are de nu le aflam eu. Astăzi de câteori cetesc Biblia mi se pare că am intrat în o baie de materii scumpe. Din ce întru și sap mai adânc în această baie de cetire și adâncire a Bibliei, dau peste nouă și nouă comori.

Toată țaria mea este Biblia. Ea mă însoțește, mă luminează, mă îndeamnă și mă întărește în toate împrejurările vieții mele. Ea îmi dă căldura inimii și lumina minții «ca să-l aduc pe Hristos în orice chip la cunoștință» (Filipeni 1. 18). Ea îmi dă toate armele ce trebuiesc unui «bun ostaș a lui Hristos».

Acum după 10 ani, simțesc că Biblia face parte din viața mea, este o parte întregitoare, este o lipsă a vieții mele, întocmai ca și apa ce o beau, aerul ce l răsufliu și pâinea ce o mănânc. În fiecare zi cetesc în Biblie pentru că simțesc o «sete» a sufletului care mă mână ca pe cerb (ps 41) să mă adăp la apele izvoarelor ei. Simțesc o «foame» a sufletului care mă mână să caut cuvintele ei și să «mă hrănesc cu ele» în fiecare zi (I. Timoteiu, 4 6).

Biblia este legătura mea zilnică cu Mântuitorul. De câteori o deschid și cetesc în ea, simțesc ceva ce trece din ea în mine și îmi umple casa sufletului meu cu lumină, cu putere, tărie și bucurie sufletească. Prin cetirea Bibliei, în toată ziua mă întâlnesc cu Mântuitorul meu Isus Hristos și stau de vorbă cu El și El cu mine.

Tot ce sunt și tot ce am este al Bibliei. Biblia scrie și «Lumina Sătelor». Luați-mi Biblia și mi-ați luat totul, opriți-mă să nu mai cetesc în ea și «Lumina» se va stânge.

Dar de câteori cetesc Biblia, simțesc și o mare durere. Imi vine să plâng de durere când mă gândesc câți n'au aflat și nu cunosc încă comorile sufletești ale Bibliei. Câți se pogoară în pământ înainte de a gusta din izvoarele Bibliei!

Cetitorule! Ai tu Biblia în casa ta și cetești regulat în ea?

P. Trifa.

UN DAR SUFLETESC.

De sărbătorile Nașterii din iarna aceasta, satele din jurul Săliștei Sibiiului au căpătat un dar neașteptat. Și anume dl Petrea Oașa, mare proprietar din Sibiel, a adus dela București 1000 de Biblii și le-a împărțit gratuit printre economii știutori de carte.

Darul dela Sibiel este de cea mai mare laudă pentru celce l-a făcut. În aceste vremuri pline cu doftori guralivi cari recomandă din gură fel de fel de doftorii pentru însănătoșarea și întărirea țării, darul celor 1000 de Biblii ni-l arată pe doftorul cel tăcut și bun care se apropie cu doftoria cea bună, cu cuvântul lui Dumnezeu, ca să și întărească neamul și țara. Darul dela Sibiel este un început care trebuie dus mai departe și o pildă nouă care trebuie urmată.

Este cerința și porunca vremurilor de astăzi să ne pogorâm cu Biblia în popor căci iată s'au ivit pocăiții și au dat ei Biblia în mâna oamenilor și credincioșii noștri s'au pomenit că pocăiții le atacă credința și biserica cu vorbe rupte de prin Biblie și ei nu se pot apăra pentru că n'au Biblia și n'o cunosc.

Dar nu numai ca armă de apărare împotriva pocăiților trebuie să coborâm Biblia în popor, ci și ca cel mai bun material pentru zidirea sufletească a poporului și a țării noastre. Un mare învățat de neamț (Goethe) zicea că el judecă viața și puterea unui popor după felul cum se poartă față de Biblie și cu ce dragoste ce-

tește Biblia. Și drept avea pentru că acele popoare au ajuns mai departe pe drumul deșteptării și înaintării cari s'au apropiat mai mult de Biblie.

Dacă Anglia și America, adevărate englezii, stau astăzi în fruntea tuturor popoarelor, apoi asta vine de acolo că nici o altă nație nu cetește Biblia așa de mult ca englezul din Anglia și America. În Anglia și America sunt așa numitele «Școale de Duminică» în cari oamenii se strâng regulat Duminică după amiază și citesc, tâlcuiesc și se adâncesc în cărțile Bibliei. În Anglia fiecare tată cetește Duminică din Biblie pentru familia sa și servitorii săi. În Anglia și America nu se rușinează de Biblie nici cei mari bărbați de stat. Wilson, fostul președinte al Americii, într'o vorbire politică a zis despre Biblie următoarele:

«În fiecare școală de Duminică trebuie Biblia nu numai deschisă, ci se i se și bea cuvintele, ca fiind izvorul vieții. Nici un popor nu va putea să-și birue ispitele și nebelniile dacă nu cunoaște cuvântul lui Dumnezeu din Biblie. Ca cărmuitor de stat eu sunt încredințat că picioarele mele și ale cetățenilor mei trebuie să se razime pe această temelie de piatră».

Să luăm pildă și noi Românii dela popoarele cele învățate din apus. Ce frumos ar fi dacă Duminică și în sărbători după amiază nu ne-am înfunda tot prin cele crăjme, sau sfaturi urâte, ci ne-am strânge în casa culturală, sau în școală să mai cetim câte ceva și din Cartea lui Dumnezeu, din cartea sufletului și a vieții noastre!

I. T.

Cum stau frământările din lume.

Frământările din lumea mare stau cam așa: Popoarele bătute în războiul cel mare umblă și acum tot roată să turbure oacum pacea lumii ca apoi din apa cea turbure să și poată pescui iarăși hotarale ce le-au avut înainte de război. În fruntea acestor popoare ce vreau războiul stă Germania care ține și astăzi legătura tănuvită cu Rușii, Turcii, Ungurii și Bulgarii. Mai ales între Nemți și Ruși de mult se tot coace ceva înțeles. Nădejdea și planul Nemților se pare a fi acela ca să se răzbune asupra Franței cu ajutorul Rușilor, de aceea au tot trimis pe ascuns ofițeri în Rusia cari să organizeze armata bolșevicilor și fabricile ei de arme. Turcii nu primesc condițiile de pace pentru că au la spate pe Ruși, cari la sfatul Nemților, li îndeamnă să nu se supună. La Berlin este și astăzi un mare cartier de unde se trimit

fel de fel de intrigării și planuri pentru tulburarea păcii. Acum că ce planuri au mai deaproape popoarele bătute nu se știe. Se vorbește că la primăvară s'ar îndrăzni să înceapă iar războiul așa într'un noroc orb că mai mult din ce au pierdut și așa n'au ce perde.

Dar față de înțelesurile și planurile popoarelor bătute în război, nici învingătorii de ieri nu stau cu mâinile în sân. Cei bătuti au fost ținuți sub control (pe cât s'a putut) să nu se mai poată înarma, iar țările cele nouă au făcut așa numita Mica Înțelegere (România, Sârbia, Cehia, Polonia), ca să se poată apăra mai bine împotriva dușmanilor de ieri. Franța a mers mai departe și a intrat în Germania ca să fie mai aproape de Berlin dacă Neamțul ar mai cuteza să-și ridice cizma. Dacă Rușii ar cuteza să se miște Franța ar trece

prin Berlin în calea lor și împreună cu Mica Înțelegere ar face front împotriva bolșevicilor, iar jos în Asia Mică, Englezii și Grecii ar dăscăli pe Turci.

Cam aici am ajunge dacă popoarele bătute s-ar mai cerca odată norocul acum la primăvară. Dar de bună seamă nu va ajunge lucrul aici, pentru că oricât de doritoare de răzbunare ar fi popoarele bătute, tot nu se vor băga în așa o zamă din care ar ieși opărite de tot.

La primăvară vom putea ieși liniștiți la plug, dar apăsând plugul în brazdă să ne aducem aminte că suntem încă foarte departe de vorbele Scripturii: «că-și vor face neamurile săbiile sale fiare de plug și sulitele seceri și nu se vor mai bate» (Isaia 2. 4) Suntem par'că mai deaproape să facem săbii din fiare de plug, pentru că între popoare este o ură, mai mare ca ori când. Pace nu va fi în lume până când omenirea și oamenii nu-l vor coborâ pe Iisus Hristos în sufletele și în traiul lor.

Dela sfatul țării.

N'ci în săptămâna trecută nu s'a dezbătut în casa țării legi de însemnătate mai mare. Legea Constituției celei noue se crede că va ajunge în dezbateri la 2 Martie.

Patru țărani martiri.

Un deputat s'a ridicat cu propunerea să se dea penzie văduvelor a 4 țărani din jud. Putna. Deputatul a arătat cum acești 4 săteni au făcut spionaj pentru armata română în vremea războiului când Nemții ocupaseră satul lor. Țăranii au înștiințat armata română despre toate mișcările Nemților. S'a întâmplat însă că Nemții au aflat de legăturile lor cu armata română și i-au judecat pe toți 4 la moarte prin împușcare iar pe femeile lor la temniță pe viață.

Când i-a spovedit înainte de moarte preotul satului țărani și-au scris cele din urmă dorințe pe o pagină din evanghelie, iar când Nemții au comandat «foc», unul din săteni a strigat «mor pentru țara mea».

Sfatul țării le-a votat penzie văduvelor acestor 4 martiri ai neamului nostru.

Știri din țară.

Lupta studenților s'a sfârșit. Dela București vine știrea că guvernul a ajuns la o înțelegere cu studenții dela Universitate. Amăsurat acestei înțelegeri, studenții abdic de așanumitul «numerus clausus», în schimb ca guvernul să le deschidă Universitățile și să le facă anumite îmbunătățiri de traiu. Între condițiile înțelegerii este și aceea ca Jidanii cari învață doctoria să nu taie în corpurile creștinilor morți prin spitale, ci numai în cele jidovești.

Precum se vede, studenții n'au câștigat lupta de tot, și dacă n'au putut-o câștiga pot fi mulțumitori partidelor politice că nici un partid nu i-a ajutat de frica să nu și strice prietnia cu Jidovii de pe la Paris și să nu poată ajunge la putere din pricina asta.

Rușinea dela Ighiu. Ceeace se petrece la Ighiu cu priegiuil alegerii de deputat este adevărat o rușine. Vina cea mai mare o poartă guvernul și partidul liberal care bagă jandarmeria și administrația în luptele alegerilor și nu se sparie de nici o volnicie numai să poată scoate ales pe omul lui. Așa la Ighiu, guvernul a trimis din Vechiul Regat jandarmi anumiți pentru alegere și acești jandarmi l-au arestat și escortat chiar și pe Alexandru Vaida, pe cuvânt că n'are autorizație (invoire) să țină adunare, iar când candidatul de deputat Dr. S. Dragomir a arătat autorizația, plutonierul n'a fost în stare nici măcar să o citiască. Cu adevărat la Ighiu avem o rușine de care răd bine străinii.

Dar la Ighiu n'avem numai o rușine, ci și o mare primejdie. Politica și partidele ei s'a pogorât în popor și ne otrăvește, ne strică poporul. «Și unii și alții s de vină la Ighiu, îmi spunea ieri un om de

pe acolo. Liberalii fac volnicii, iar națiunile vorbesc înaintea poporului așa cum n'at trebui să vorbească pentru popor».

«Oare ce-a dat în domniile noastre?» se va întreba poporul cercului Ighiu și văzând cele ce se petrec, vrând nevrând își va aduce aminte că numai sub Unguri aveam așa alegeri. La Ighiu încă odată se adevărește că politica și partidele noastre politice sunt cea mai mare primejdie ce amenință această țară nouă și tineră.

Ce se petrece în lumea mare.

Între Francezi și Nemți

sunt semne să înceapă înțelesurile de pace. Nemții au băgat de seamă că sunt zădărnice toate încercările lor de a tulbura Ruhrul și planurile Francezilor. Și pe lângă asta au mai văzut că nici una din Marile Puteri nu stă pe partea ei. În Germania s'a pornit acum o mișcare pentru înțelegerea cu Francezii, dar pe ascuns Nemții cercă în toate chipurile să tulbure pacea lumii. Despre Hindenburg se aude că a fost în călătorie tainuită pe la Petersburg.

Stările cu Turcii

stau așa că Turcii își țin acum adunarea națională dela Angora, unde-i și viteazul lor Kemal Pașa. În această adunare se dezbate propunerile și condițiile de pace pe cari le-au dat Aliații Turcilor la Lozana. Turcii din adunare sunt de 2 păreri, unii pentru războiu, alții pentru primirea păcii. Anumit nu se știe ce va ieși din acest sfat, că sfatul e secret, adevărat Turcii se înțeleg cu ușile încuiate. Se crede că Turcii vor trimite Aliaților condiții nouă de pace, adevărat să mai lase Aliații din pretenziunile lor.

Dar cum Anglia a declarat odată că nu mai lasă nimic din punctele Contractului, nu se știe ce va fi. Toate semnele arată că obrăznicia și îngâmfarea Turcilor o ajută bolșevicii ruși dela spatele lor.

Anglia a dus câteva regimente la Constantinopol, deasemenea și Grecii își țin armata gata la caz că Turcii ar încerca marea cu degetul.

Gazeta „Beiușul“ din Beiuș

— strânge abonamente pentru „Lumina Satelor“.

Gazeta «Beiușul» ne-a sosit săptămâna trecută aducând următoarea știre de încurajare și de ajutorare a muncii noastre:

«Părintele I. Moța (redactorul gazetei «Libertatea» dela Orăștie) are cel mai mare merit pentru munca neprihănită cu care răspândește lumina la sate. Este cel mai mare român, unicul pe care dragostea de neam și țară nu l-a clintit dela datorie, ci a rămas același povățuitor sincer și credincios al plugarilor români.

Și acum se ivește un al doilea prieten și povățuitor al țărănimii, este părintele Iosif Trifa din Sibiu, unde scoate cea mai bună gazetă pentru popor: «Lumina Satelor», într'un duh creștinesc și românesc, ca nimeni altul.

Cărturarii noștri au datoria s'o aboneze pentru a încuraja munca părintelui Iosif Trifa, asigurând tot atunci și vieața gazetei. Avem apoi și datoria de a o răspândi la sate în număr cât de mare mai ales în Bihorul nostru unde avem și astăzi 95% analfabeți, al căror număr, în lipsă de școli și învățători, sporește încă și azi.

«Lumina Satelor» nu face politică de partid, ea este a tuturor.»

Abonamente se primesc și la administrația ziarului nostru, scutind astfel abonații de cheltuielile de poștă. Până acum am primit următoarele abonamente:

Nerva Traian Cosma, dir. de bancă, 10 abon. Industria de lemn din Beiuș, 10 abonamente. Banca Poporală din Beiuș, 10 abonamente. Dr. Cornel Pap, notar public în Beiuș, 10 abonamente. Traian Vidican, prim-notar în Beiuș, 5 abonamente. Dr. Augustin Claviciu, avocat în Beiuș, 5 abonamente.

Toți acești 50 de abonați plătesc «Lumina Satelor» pe un an de zile pentru a se trimite gazeta gratuit în 50 de sate din Bihor, așa ca în fiecare sat să meargă câte 1 exemplar adresat pe nu-

mele unui știutor de carte. (În gazeta «Beiușul» satele sunt numite cu numele lor)....

Aceasta este știrea gazetei «Beiușul» și noi vedem în această știre cea mai grăitoare dovadă despre dragostea și năzuințele cărturarilor din Beiuș, cari și în chipul acesta s'au gândit să ajute lumina și deșteptarea poporului bihorean. Cele 50 abonamente trimise prin satele Bihorului sunt 50 daruri de lumină pentru popor.

Pentru ajutorul și îmbărbătarea ce ne vine dela Beiuș, trimitem cele mai călduroase mulțumiri. Mulțumim înd-osebi părintelui protopop Petru E. Pap sufletul mișcărilor naționale și culturale din Beiuș. Mulțumim Domniilor și așezămintelor cari au plătit cele 50 de daruri. Pentru cinstea ce ni s'a făcut și ajutorul ce ni s'a trimis, ne vom sili să ne facem vrednici, mergând înainte cu tot mai multă muncă și lumină pe drumul ce am apucat.

Pilda Beiușenilor ar trebui urmată și de alții!

O înștiințare binevenită pentru tovărășii.

Toate Băncile Populare, însoțirile de credit și Cooperativele de consum din județele Sibiu Făgăraș, Târnava-mare, Alba-inferioara și Hunedoara, cari au lipsă de împrumuturi eftine să se adreseze Băncii federale «Infrățirea», Sibiu, str. Bruchental Nr. 17.

Federala «Infrățirea» care lucrează în strânsă legătură cu Centrala Băncilor Populare din București, dă împrumuturi eftine la sate cu opt procente camătă și mijlocește cumpărarea de porumb, gău și alte lucruri trebuincioase în economie.

Domniile conducători ai satelor din aceste județe, cari doresc să înființeze Bănci Populare și Cooperative de consum sunt rugați a se adresa la federala «Infrățirea» Sibiu, unde vor primi îndrumările și tipăriturile de lipsă.

„Miroase ceva“...

Nu simțiți, Dle Redactor, că de o vreme încoace miroase ceva aici prin Sibiu. Este ceva stricat și putred și aici prin Danemarca noastră. Mă mir foarte mult că tăceți tocmai acum când din putregaiu a început să iasă fum și prin gazete (nu cetiți «Viitorul»?) și o fabrică nouă a început să bucume din horn. Unde-vi fotograful??

I. Tânjală.

Fi pe pace, Dle Tânjală, că noi demult tot stăm la pândă cu fotografu să prindem cu el pe cei ce vor ieși din umbră că de ieșit, iese ce iese.

Cât despre fabrica cea nouă, nu fi supărat că-i bine când răsună tot mai multe fabrici în țară, numai de ar răsună din hoarne și nu numai de pe hârtie. Noi de altcum suntem de părere că mai întâi și înainte de toate ne-ar trebui o mare fabrică de măhuri și sapon ca să măturăm și să șur-luim gunoaiele, șpecula și pungășiile din casa României Mari.

Intâmpinare.

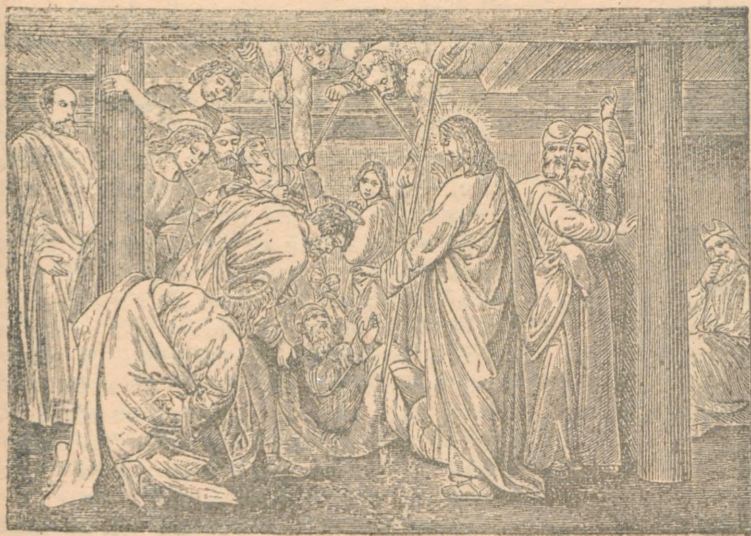
În «Lumina Satelor» din 28 Ianuarie a. c. se găsește sub inscripția «În vremea năcazului se cunoște prietenii cei adevărați ai țării noastre», următoarea observațiune: «Un cetitor al gazetei ne spune că la Șura-mică, după ce s'a publicat mobilizarea Sașii au chefuit toată noaptea de bucurie ca se apropie sfârșitul României». Rugăm onorata redacțiune să binevoiască spre rectificarea celor de mai sus a da loc în gazeta Dv. următoarei publicațiuni:

Starea faptică este următoarea: Vineri în 10 Ianuarie a. c. s'a publicat în Șura-mare ordinul de mobilizare. Sâmbătă la ora 3 după masă s'au adunat tinerii evanghelici, chemați sub arme, împreună cu părinții lor în biserică, unde s'a arătat pericolul, care amenință țara și cetățenii săi. În aceeași zi s'a adus la cunoștință prin tobă luându-se în considerare starea gravă a țării, că balul reuniunii de femei anunțat pe Duminecă în 14 Ianuarie nu se va ținea, fiindcă nu este la loc ca să se petreacă în zile așa serioase. Și așa balul nu s'a ținut în aceea zi, ci s'a ținut numai după ce s'au fost întors acasă cei chemați sub arme. În schimb ni s'a adus la cunoștință din nou de incredere, că în aceeași zi de Duminecă la 14 Ianuarie s'a ținut în școala română din loc, o reprezentație teatrală care a durat până târziu noaptea.

Șura-mică, la 21 Februarie 1923.

Gottlieb Brandsch, preot evanghelic.

Evanghelia de Duminică: sănătatea sufletului.

«In vremea aceea intrând Isus în Capernaum s'a auzit că este în casă și s'au adunat mulți, cât numai puteau încăpea nici pe lângă ușe, și grăia lor cuvântul. Și au venit la el, aducând un slăbănog, care se purta de patru. Și neputând el a se apropia de el, pentru norod, au descoperit casa unde era, și spărgând, au pogorit patul în care zăcea slăbănogul. Iar Isus văzând credința lor, au zis slăbănogului: fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale. Și erau acolo unii din

Să luăm aminte! Isus a zis mai întâi slăbănogului: «iartă-ți-se ție păcatele», și numai după aceea «scoală-te și umblă». De ce? Ca să ne învețe că tămăduirea omului trebuie să plece din lăuntru în afară. Sufletul trebuie mai întâi tămăduit și apoi casa de lut în care lăcșește. Boala cea adevărată este cea din lăuntru, cea sufletească. Cealaltă din afară e numai trecătoare și nu poate perde pe om. «De aceea nu slăbim zice apostolul Pavel — chiar de ni se strică casa noastră cea pământescă a corpului, dar omul nostru cel din lăuntru înflorește din zi în zi». (II Corint, 5, 1, 4, 16).

Și oare sufletul își are și el boalele lui? Da. Le are și le-a avut totdeauna. Și apostolul Pavel scria fiilor săi: «*Între voi sunt mulți slabi și bolnavi și mulți dorm*»... cu sufletul. (I Corint, 11, 30).

Păcatul, în toate felurile lui și cu toate formele lui, este acela care ne îmbolnăvește sufletul. El face rana și el mărește și otrăvește rana din suflet.

Creștinilor! Să luăm aminte. Trăim vremuri de cumplite boale pentru suflet. Niciodată par'că n'au fost atâtea păcate între oameni și de aceea par'că niciodată n'au fost oamenii atât de bolnavi cu sufletul ca astăzi. Dacă într'o bună dimineață sufletele oamenilor ar lua înfățișare văzută și ar eși între noi, — s'ar umplea lumea de slăbănogi, de ciungi, de schiopi, de orbi, de surzi, de muți, de hâzi, de zdrențoși, de toate schilăveniile și mirozeniile — ca o dovadă cât de puțin și cât de puțin

sunt aceia cari caută grija, frumusețea și sănătatea sufletului.

Creștinilor! Nici unul dintre noi nu suntem deplin sănătoși cu sufletul. Toți suntem bolnavi, mai ușor sau mai greu. Ce facem noi pentru tămăduirea sufletului? Aproape nimic. Pentru un dinte ce ne doare, pentru o mică rană la un deget alergăm în grabă după leac, — dar rana din suflet o lăsăm să crească și să se lățească mereu. Noi nu simțim ranele din suflet — și asta i greșala. Sunt oameni ce poartă grele boale sufletești o viață întreagă și nu le simțesc.

Creștinilor! Vreți să aflați că sunteți bolnavi cu sufletul? Iată vă spune sufletul vostru. Întrebați-l cu psalimul: «Suflete al meu de ce ești mahnit și pentrucă mă tulburi?» (psalm 41, 6). Ascultați bine că el vă răspunde așa: «pentrucă sunt bolnav și tu n'ai grijă de mine».

Creștinilor! Vreți să vă tămăduiți sufletul? Iată doftorul sufletelor: Hristos e gata să vă primească, vă așteaptă, vă chiamă. Acum nu mai trebuie să spargem coperișele caselor ca să-l aflăm pe Hristos. Ușile bisericilor și ale pocăinții sunt deschise totdeauna tuturor. Iată a sosit vremea să ne tămăduim sufletul. E sfântul post și Hristos ne-a lăsat o taină care ne poate ierta păcatele și vindeca sufletele: *mărturisirea*.

Ferice de cei cari *simțesc* ranele sufletului și intră cu ele în biserica lui Hristos să le tămăduiască. **I. Tălcuitor.**

În vremea din urmă, răspândirea Bibliei este în tot mai mare creștere. În decursul războiului s'au desfăcut atâtea milioane de Biblii încât Societatea din Londra nu mai putea răzbi cu tipărirea de Biblii nouă.

Chiar și această minunată răspândire a Bibliei arată că această carte nu este ca oricare alta, ci ea este Cartea lui Dumnezeu și ea se răspândește spre împlinirea scripturii ce zice: «și se va predica această evanghelie a împărăției în toată lumea spre mărturie la toate neamurile»...

Biblia este cea mai răspândită carte de pe pământ.

Peste 780 de societăți creștine se ocupă cu tipărirea și răspândirea Bibliei. Cea mai mare dintre aceste societăți este așa-numită «Societatea Britanică din Londra» care dela începutul ei până astăzi a cheltuit 500 milioane de Lei pentru tipărirea și răspândirea Bibliei. Această Societate până în anul 1912 a vândut 240 milioane Biblii, traduse în peste 600 de limbi pentru toate neamurile de oameni din lume. (Biblia este răspândită și printre popoarele păgâne și cele sălbatice, în limba lor).

Școala noastră.

Numărul acesta din gazetă l-am închinat Bibliei ca să facem cunoscută cetitorilor noștri această Carte a vieții. Cetitorii noștri să ne ierte dacă «Lumina Satelor» le duce nu numai vești și «minciuni», cari se trec și se schimbă de pe o zi pe alta, ci le duce și cuvântul lui Dumnezeu, care «rămâne în veac». Gazeta noastră tocmai asta vrea să se facă ca o școală, în care să stăm de vorbă și de învățatură cu cetitorii noștri, așa cum stă dascălul în școală cu școlarii săi. În numărul acesta, școala gazetei noastre a vorbit despre Biblie, în celelalte numere va vorbi despre alte și alte lucruri de folos.

Rugăm dar pe cetitorii noștri să primiască cu bunăvoință gândul nostru și silințele noastre cele bune și să se dedea cu feliul acesta de a face gazetărie. Cine ne va ceti cu drag și regulat, cu multe învățături bune se va putea alege.

Nu prăpădiți gazeta, ci o strângeți la un loc și la capătul anului o legați.

Din scrisorile cetitorilor noștri.

— „De când se predică evanghelia prin foi“.

Onorat Domnule Redactor! La toată învățătura din «Lumina Satelor» sunt iscălit, laudat să fie Atotputernicul Dumnezeu. Eu sunt om de 31 ani și de 30 de ori, anul cel nou m'au aflat și m'au lăsat tot așa, dară acum să fie laudat bunul Dumnezeu că m'am schimbat și eu odată cu anul cel nou și am iscălit Hotărârea și toate învățăturile din gazetă pe cari le țin cu ajutorul Domnului Isus Hristos. Laudat să fie bunul Dumnezeu că de când cetesc «Lumina Satelor» sunt tare întărit cu inima pentrucă nu eram așa încrezut în cuvântul evangheliei, dară acum cred din toată inima mea de când văd că chiar prin foi să predica evanghelia lui Hristos.

Să trăiți întru mulți ani fericiți să puteți aduce pe cei răi la cunoștința lui Dumnezeu cel viu și adevărat și să mă îndreptați și pe mine prin foaie, că eu cred ce scrieți, că văd bine că «Lumina Satelor» stă mai mult tot din sfânta scriptură și doresc să aflu mântuire prin foaie.

Și cu acestea cuvinte închid scrisoarea mea. **N. F. din Nojag.**

Biblia este cartea lui Dumnezeu.

Dumnezeu are o carte în care vorbește despre El însuși și despre planurile sale. Această carte este Sfânta Scriptură. E adevărat că oamenii au scris această carte, dar au scris-o însuflați de Dumnezeu, adică Dumnezeu a ales pe unii oameni (proroci) în inima cărora a pus cuvintele Sale pe cari apoi ei le-au scris pe hârtie. În acest înțeles zice și apostolul Pavel: «Toată Scriptura de Dumnezeu este însuflată și de folos spre învățatură»... (II Timoteiu 3, 16).

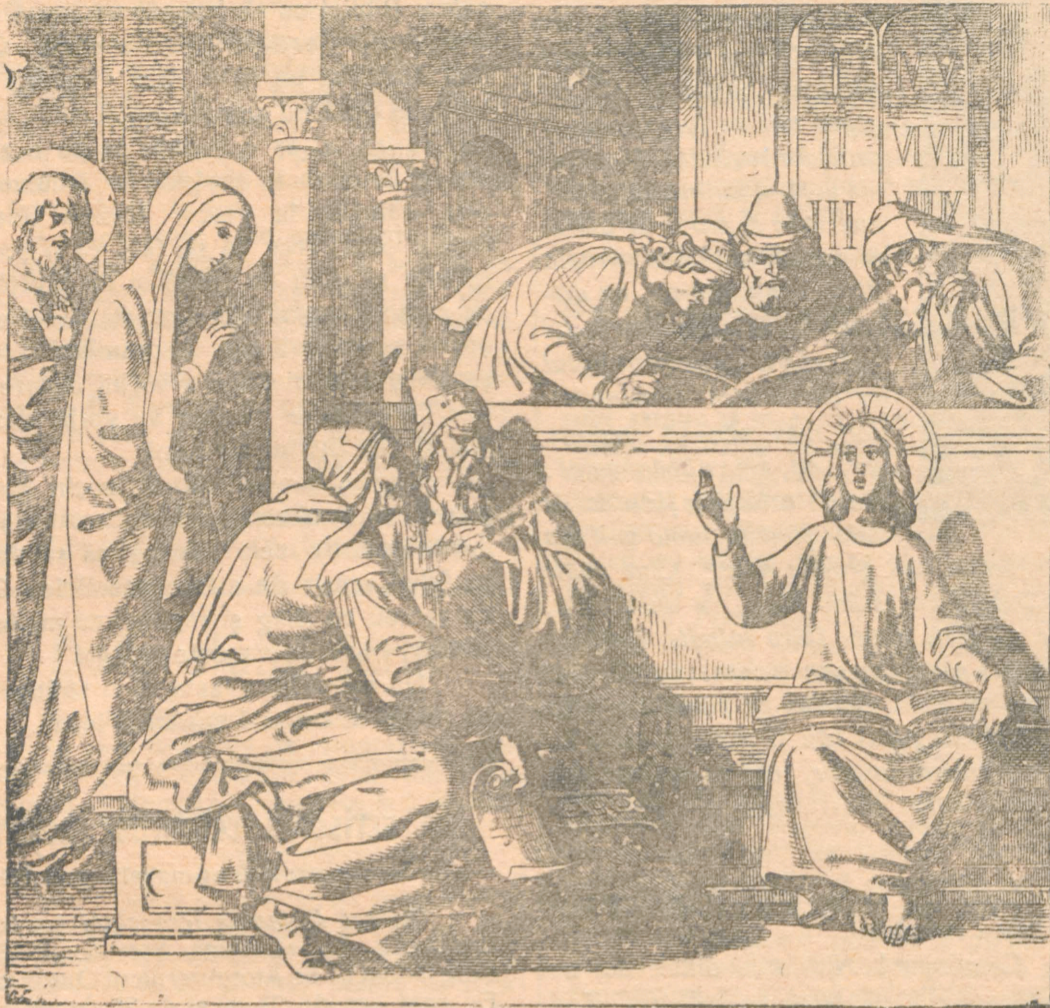
Când dar cineva ia în mână Biblia, trebuie să o ia ca pe o carte, ca pe o scrisoare a lui Dumnezeu. Când vă veți înfățișa la judecată înaintea lui Dumnezeu, eu socot că una din întrebări va fi și aceasta: «Ț-am trimis o scrisoare în care te înștiințam despre starea ta pe pământ, despre starea păcatului care te omoară și despre iertarea Mea care îți dă viață prin sângele Fiului meu și îți arătam în aceea carte cum să trăiești ca un fiu al Meu. Ai citit tu această scrisoare?»

«Doamne, vei răspunde tu, am auzit că Tu ai avut o carte pe pământ, dar eu n'am deschis-o niciodată».

Vai va fi ție cetitorule de nu vei putea da un alt răspuns.

(Din cartea «Isus vă chiamă»).

Isus tâlcuind Scripturile...

Chipul acesta ne arată pe Isus la vârsta de 12 ani când «l-au aflat părinții lui în biserica din Ierusalim, șezând în mijlocul dascăliilor, ascultându-i și întrebându-i pe ei. Și se minunau toți de priceperea și de răspunsurile lui» (Luca cap. 2 vers 41—48).

Și cu alte privilegii ne spun evangheliile că intra Isus în sinagogă (biserica iudeilor) și tâlcuia Scripturile. Așa evanghelia dela Luca ne spune întralt loc (cap. 4, 15—21) că «întrând după datina sa în sinagogă s'a sculat să citească și i s'a dat lui cartea lui Isaia prorocul. Și deschizând cartea a-cetii unde era scris: «*Duhul Domnului peste mine, pentru care m'au uns să binevestesc săracilor, să tămăduesc pe cei zdrobiți cu inima, să vestesc robilor ertare și orbilor vedere*».... Toate evangheliile ne spun mai departe că Isus tâlcuia Scripturile «cu putere». «*Și se minunau toți de învățătura lui că era învățându-i pe ei ca unul ce are putere și nu ca fariseii și cărturarii*» (Marcu 1, 22). «*Au nu era inima noastră întru noi arzând când el (Isus) ne tâlcuia Scripturile*» (Luca 24, 32).

Dar ceva mai mult decât atât: cuvântul lui Isus nu numai plăcea, ci și *lucra* în sufletul oamenilor. Cuvântul lui pleca pe oameni după El, tămăduia bolnavi, vindeca slăbănogi, deschidea ochii orbilor, învia pe cei morți... Dar să luăm aminte! Acest cuvânt al Mântuitorului Hristos îl avem și astăzi și face minuni și astăzi. Acest cuvânt este scris în Evanghelie, în Scriptură și de aceea cuvintele evangheliei și a Scripturilor *lucra* și astăzi și fac minuni și astăzi în sufletul celor cari le ascultă sau le cetesc cu credință. «*Viu este cuvântul lui Dumnezeu și lucrător*» zicea apostolul Pavel (Evrei 4, 12). «*Toată Scriptura de Dumnezeu este insuflată și de folos spre învățatură, spre muștrare, spre îndreptare ca*

să fie omul deplin lui Dumnezeu» (II Timoteiu 3, 16). Aceasta este taina cea mare a Scripturilor că ele și astăzi *schimbă* pe cel ce le citește regulat și cu credință, *îndreaptă* pe cei rătăciți, *tămăduesc* pe cei bolnavi, *deschid ochii* celor orbiți de păcate, ba și pe mulți din cei omorâți de păcate, cetirea Scripturilor îi învie.

Cetitorule! Biblia este o carte scrisă anumit pentru sufletul tău, pentru frământările, durerile și boalele sufletului tău. Cetești tu această carte? Biblia este o scrisoare trimisă din cer anumit pentru tine și sufletul tău. Desfaci tu această scrisoare să o cetești? Dacă ț-ar veni o scrisoare dela împăratul, ai alerga grăbit și neliniștit, să afli, să cetești cei scris în ea. Și iată când împăratul cereșc îți trimite o carte cu știri despre mântuirea ta sufletească, tu nu vrei să o deschizi și să cetești în ea.

Creștinilor! Uitați-vă bine la chipul de sus. Eu decâteori îl văd mi-aduc aminte de un cantor bătrân care în vremea copilăriei mele strângea în serile de iarnă pe vecinii lui și le cetia din Scripturi și se lămuriau cu toții despre dumnezeieștile învățături. Acum însă au apucat oamenii alte năravuri și unde se strâng 2—3 laolaltă acolo numai de Scripturi nu este vorbă (ci de rachiu și vorbe slabe). Aceasta nu e bine. În Dumineci și sărbători și decâteori avem vreme să ne strângem laolaltă și să cetim, să ne luminăm, să ne deșteptăm și să ne adăpăm și din cartea cea mare a vieții, care este Biblia. Aceasta este și porunca Mântuitorului Hristos care a zis: «*Vă rătăciți neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu*» (Mateiu 22, 29). *Cercetați Scripturile căci acele mărturisesc pentru Mine și întru dânsule socotiți a avea viață veșnică* (Ioan 5, 39). I. T.

Cum este alcătuită Biblia.

Biblia este alcătuită din un mănunchiu de cărți cari s'au scris nu toate deodată, ci într'un răstimp de 16 veacuri. Cei cari au scris Biblia au fost oameni feliurii: proroci, păstori, pescari, învățați, preoți, împărași, mesugari și alții. Dar cu toate aceste, cărțile Bibliei alcătuiesc un întreg bine încheiat pentru că ele cuprind planul lui Dumnezeu despre mântuirea oamenilor.

Biblia întreagă este alcătuită din 79 de cărți și este împărțită în 2 părți mari: în Vechiul Testament și în Noul Testament. Vechiul Testament cuprinde în 52 de cărți pregătirea omenirii pentru primirea lui Hristos, iar noul Testament cuprinde învățăturile Mântuitorului Hristos cuprinse în cele 4 evanghelii și în cele 21 epistole ale apostolilor.

O istorioară ce arată că

— Scripturile sunt scrisori trimise din cer. —

Feciorul unor părinți bogați și a cerut odată partea lui de avere și a plecat cu ea în lume. Inzadar au fost capacitările tatălui, lacrimile mamei și rugămintele sursurilor. Feciorul plecă și după ce își prăpădi toți banii ajunse măturător într'un oraș departe, departe, unde nu cunoștea pe nime și nime din țara lui nu umbra pe acolo. Odată se întâmplă că se bolnăvi și de pe stradă ajunse în spitalul orașului între nevoiași cari n'au pe nime. Și s'a apucat feciorul și a scris de acolo din marginea peirii o scrisoare duioasă acasă la părinți în care s'a rugat de iertare și a cerut să-i trimită bani să se poată întoarce acasă. Părinții au primit cartea și foarte s'au bucurat aflând că fiul lor mai trăiește. Ca să-l poată aduce cât mai curând acasă, i-au scris o scrisoare prin care-l vestiau că, au însărcinat să meargă cu corabia în părțile acelea pe un negustor, care-l va lua în corabie și îi va da și banii de lipsă. În scrisoare era pusă și ziua în care va sosi vaporul în port.

Feciorul primi scrisoarea, dar când o desfăcu și văzu că nu-s bani în ea o strânse mânios în mână și o aruncă jos și întorcându-se către părete începu a plânge și a-și blăstăma zilele. La o săptămână, feciorul se gândi să vadă totuși ce spune scrisoarea venită de acasă. Din întâmplare, servitorii mai aflară scrisoarea aruncată în lada de gunoiu și o dederă bolnavului. Cetindu-o feciorul află despre vaporul trimis pentru mântuirea lui, dar acum era prea târziu. Vaporul sosise în port și după ce nu l-a aflat, plecase iar înapoi fără el. Aflând despre aceasta, bolnavului i se făcu și mai rău și muri în boala sa. *Dacă ar fi cetit scrisoarea, el n'ar fi murit, ci ar fi scăpat la casa părinților săi.*

Și cărțile Scripturii sunt scrisori din cer, trimise de Tatăl nostru ca să găsească fiii săi cei perduți calea mântuirii. Și alăia înși se prăpădesc fiindcă nu deschid să cetească sfânta Carte și în corabia bisericii nu se urcă să-i ducă la vieață. Și nu e un cap de țară prețul unei Biblii și totuși sunt atâtea case de creștini fără această minunată scrisoare a lui Dumnezeu.

Tr. Scorobăț.

Care aveți o țigare?

Este atât de cunoscută această întrebare încât chiar și copiii de 14—15 ani când aud aceste vorbe își bagă mâinile pe jeburi (buzunare) să scoată tăbac. Dar dacă acum v'aș întreba: «care aveți o Biblie? sau care a cetit cândva Biblia? Cei mai mulți la această întrebare ați râde. Nu-i așa? Și e rău că-i așa pentru că Biblia ar trebui să fie pentru oameni aceea ce este astăzi duhanul și beutura. Plăcerea ce o au oamenii de azi pentru tăbac și beatură, ar trebui să o aibă și pentru Biblie, pentru frumsețile, pentru comorile, plăcerile și foloasele sufletești ce le dă Biblia acelu care cetește în ea regulat cu credință și stăruință.

Un creștin fără Biblie este ca o cătană fără pușcă și ca un călător fără cale. Ai tu cetitorule Biblia în casa ta și dacă o ai, cetești regulat în ea??

Sprrijitorii gazetei „Lumina Satelor“.

Amintim mai departe pe acei din sprrijitorii muncii noastre, cari ne ajută prin câștigarea de abonamente.

Pe lângă cei amintiți în numerii trecuți, ne-au mai câștigat abonamente următorii preoți:

Sever Cheșian	din Brateiu	25 abon.
S. Brote, teol. abs. inv.	„ Sita-Buxdu	22 „
Vasile Boteanu	„ Ludești-Costești	18 „
Daniil Cojocariu	„ Teliu	12 „
Ilarion Enciu	„ Lovnic	9 „
Valer Scutea	„ Păucea	6 „
Ifrapt Bodea	„ Mărtinești	6 „
Petru Todoran	„ Curechiu	7 „

(Urmează).

De unde se poate comanda Biblia.

Lucrul cel mai bun ar fi acela dacă s'ar fi întocmit și s'ar fi tipărit o Biblie anumită pentru popor care să fie însoțită cu explicații și lămuriri pentru înțelegerea cărților din Biblie. Despre lucrul acesta de mult s'a tot vorbit, dar nu s'a mai făcut nimic (și e rău că nu s'a făcut).

Biserica noastră ortodoxă a tipărit *Biblia întreagă* acum mai nou în anul 1914 la București (ediția sfântului Sinod) și această e cea mai bună Biblie ce o avem până acum. Se poate comanda dela Tipografia Cărților Bisericești, București. Strada Principatelor unite 60. Tot acolo s'a pus sub tipar *Noul Testament*. Pe acesta îl recomandăm îndosebi cetitorilor noștri și vom da de știre când va ieși de sub tipar.

Înainte de războiu, arhimandritul Scriban, cel mai învățat preot ce-l are Biserica noastră, a scris o așa-numită «Mica Biblie» ce cuprinde părți alese din Biblie și e foarte potrivită pentru popor. Se vinde dela Librării cu 34 Lei.

Biblia întreagă a tipărit-o și D. Cornilescu (București strada Bursei 1). Biblia scoasă de D. Sa este portativă, adică în formă mică și ușoară de se poate purta în buzunar. Are însă slovele foarte mărunte (altcum n'ar putea fi mică) așa că numai cetitorii cei mai tineri și mai buni de ochi o pot folosi. Tot acolo se află și *Testamentul nou* care costă 15 Lei, iar Biblia 80.

Pentru cei cari citesc cu slove bătrâne (cirile, potcoave) este aici la Sibiu (Librăria arhiepiscopozană) Biblia întreagă și *Testamentul nou* scoase de Mitropolitul Șaguna într-o limbă așa de frumoasă cum nu mai este alta. Testamentul nou costă numai 6 Lei.

Stăm în ajutor tuturor cari voesc să-și cumpere Biblia sau Testamentul nou. Avem și noi aici la Sibiu toate Bibliile amintite mai sus și le trimitem cui ne scrie după ele.

Stupărit.

Se cercă un soi de albine fără ac.

Stuparii din America prin încrușișarea mai multor soiuri de albine cercă să scoată un soi nou de albine cari să nu aibă ac și

să nu muște. De va ieși cu bine încercarea lor, va fi de mare folos mai ales pentru cei începători în ale stupăritului, cari se tem de împunsul albinelor.

Reviste pentru stupari.

La Alba-Iulia a apărut revista «Stupăritul». Iese lunar cu redactarea dlui I. Lupan, apicultor. Aduce multe sfaturi bune, dar limba și tiparul lasă mult de dorit. Costă 36 Lei pe 1 an.

La Iași apare «Revista Națională de apicultură» (stupărit). Iese și aceasta tot lunar și costă 60 Lei pe an.

ECONOMIE.

S'a prelungit plata de 200 Lei pentru hectarul sămănat cu grâu astătoamnă.

Precum am scris și noi la gazetă, sfatul ministrilor a hotărât să dea plugarilor o cinste (primă) de 200 Lei pentru fiecare hectar sămănat astătoamnă cu grâu. Dar pentru aceasta, li-s'a cerut plugarilor să-și înainteze într-un termen anumit o declarațiune la primărie despre câte jugăre au sămănat cu grâu.

Cum acest termen a fost prea scurt și a trecut, ministrul de agricultură face de știre tuturor plugarilor că a prelungit (pe vreme nehotărâtă) termenul în care plugarii să-și înainteze declarațiunile despre cât grâu au sămănat. Așadar cine nu și-a înaintat încă declarațiunea, să și-o înainteze. În ce privește grăul sămănat în dijmă, cinstea de 200 Lei se va împărți între invoitori și invoiți în proporția dijmiei.

O măsură mai cuminte decât prețul maximal.

La primăria orașului București s'a ținut un sfat care a discutat despre ce măsuri să ia ca la vară orașul București să aibă verdețuri (zarzavatură) din belșug. După o lungă desbatere, sfatul a luat hotărârea ca anul acesta să nu mai pună prețuri maxime pe verdețuri și despre această hotărâre a înștiințat pe grădinarii și economii din jurul Bucureștilor. Grădinarii au făgăduit că dacă-i așa treaba, se vor pune pe lucru și vor băga în pământ cât mai multe semințe. Primăria din București va interveni pe lângă Ministru ca să dea ordin și prin județele țării să se ia astfel de hotărâri.

Fel de fel.

— Cel mai bogat om din lume. —

Cel mai bogat om din lume se află în America și îl cheamă *I. Ford*. Are o fabrică mare de automobile și cu această fabrică a avut anul trecut un venit curat de 126 milioane dolari, ceea ce în banii noștri face 28 miliarde Lei. Venitul țării noastre este cam de 11 miliarde Lei pe an, adică nici jumătate din venitul unui om.

S'a făcut socoată că dacă strămoșul nostru Adam de când l-a scos Dumnezeu din raiu s'ar fi băgat lucrător cu 100 de Lei la zi și n'ar fi cheltuit nimic din această plată, astăzi ar avea numai 2 miliarde Lei și ar trebui să mai lucre încă 788 de ani și 200 de zile să strângă atâta bani cât venit are Ford într'un singur an.

Puterea predicii.

În orașul Belfost din Anglia s'a întâmplat următorul lucru: O femeie băgase de seamă că bărbatul ei o înșală, dar fiind iubitoare de pace nu sării la ceartă cu el, ci se duse la preot și după ce-și spuse necazul îl rugă să țină Duminecă o predică despre sfințenia căsătoriei, doară în chipul acesta i s'ar îndrepta bărbatul. Preotul și ținu o predică foarte mișcătoare și între altele zise că între cei de față se află și un bărbat care a pătat sfințenia căsătoriei; cu numele nuli numește, dar în numele Domnului îl cheamă să se îndrepte și ca semn de îndreptare și pocăință vinovatul să arunce în lada săracilor dela ușa bisericii 1 galben pentru cei săraci.

După sfârșitul slujbei, preotul descuind lada, află în ea 33 de galbeni, adică omul cel vinovat mai avea în biserică încă 32 de soți și sub puterea predicii, toți 33 s'au hotărât să-și îndrepte purtările.

Din oraș în oraș și din sat în sat...

Anul trecut a fost în Anglia o mare serbare în cinstea Biblii. Din acest prilej, femeile din Anglia au scris cu mâna lor o prea frumoasă Biblie pe pergament (piele fină). S'a întocmit apoi un automobil în care s'a pus această Biblie și cu acest automobil, Biblia a fost purtată din oraș în oraș și din sat în sat. În automobil era și un amvon (loc de vorbit) pe care se suia un predicator și vorbea despre cuvântul lui Dumnezeu din Biblie și spunea oamenilor că Biblia este tăriia poporului englez. În fiecare an a rămas să se facă această cale de sărbătoare a Biblii printre creștinii cari o cunosc și o cetesc.

Și la noi? În automobile își preumblă speculanții grăsimea și porcii, iar la alegeri pogoară ură și vrajbă în popor.

Cum umblă târgurile și negoațele.

4 Februarie: Deta (Timiș), Hunedoara. 5. Bălcaci, Bărzava (jud. Arad). 6. Agârbicin (jud.

T.-Arieș), Agnita, Apoldul-mare, Ciuc-Sândomic, Dezna, Gârcei, Mănăsturul unguresc, Motișdorf, Praid, Zlatna. 7. Dârlos. 8. Asuagiul de sus (jud. Sălaj), Baia de Criș, Căpâlnaș, Sângeorgiul de pădure. 9. Bilac, Cehul-Silvaniei, Ozun, Târgul-Murășului, Vaidahaza. 10. Șimleul Silvaniei.

Cum umblă târgurile de vite? În săptămânile din urmă târgurile au fost aspre. Vitele s'au căutat și s'au plătit bine. Negustorii cumpără vitele pentru export la Viena, Praga și în alte părți. Multe vite s'au exportat mai ales din Banat.

Aici la Sibiu, în târgul din 20 Februarie s'au plătit boii de lucru dela 10—20 mii Lei. Cei grași dela 16 mii în sus. După kilogram, boii s'au dat dela 12—20 Lei kilogramul.

S'a cerut oprirea exportului pentru fasole, cartofi și ceapă. Primăria orașului București a cerut Ministrului să nu se mai dea permise de export pentru fasole, cartofi și ceapă după ce de o vreme încoace aceste hrănuri nu se mai găsesc în piață.

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	208—
1 franc francez	„	13—
1 dinar sârbesc	„	1-92
1 coroană cehă	„	6-20
100 mărci nemțești	„	1-20
100 coroane ungurești	„	7-10
100 coroane austriace	„	—30

:: Să mai și râdem. ::

Boierul și Țiganul.

Un boier se pornise la drum și avea pe capră ca mânător de cai pe un țigan. Ajung ei la o apă, și-o taie deacurmezișul prin vad. Dar, se vede, apa venise cam mărișoară, că boierul deodată simți cum intră apa în trăsura și strigă:

— Măi Țigane! De mii îneca, să fiu cum o fi mai rău de nu te-oiu împușca!

Dar Țiganul, de colo, ca să nu rămâie mai prost răspunse:

— Cucoanel De mii împușca, să fiu al dracului dacă țiu-oiu mai sluj!

O apărare.

Domnule Redactor! De când ați deschis la gazetă răvașul «Să mai și râdem», n'am răs cu atâta poftă ca acum când cetesc că redactorul dela «Foaia Poporului», în Poșta Redacției din numărul 7, mă scoate din indeletnicia mea de toate zilele și mă face hât redactor al «Luminei Satelor» (ținem să spunem și noi că A. Potcoavă nu este redactorul gazetei). Eu, Dle Redactor, sunt de părerea să vă mutați buclucurile ce le aveți cu F. P. dela Poșta redacției la răvașul «Să mai și râdem». Cât pentru redactorul dela F. P. iată îi spun încă odată că eu nu sunt nici Sibianu, nici Tânjală, nici Rotilă, ci sunt un pașnic și cinstit cetățean al României. N'am dorit nici odată războiul cu D-sa. Dacă însă F. P. și redactorul ei vreau cu orice preț să se acațe de mine, apoi le promit că voi fi și mai strașnic în baterea cuelor de potcoavă decât poetul I. U. Soricu.

A. Potcoavă.

Pățania unui țigan.

Un țigan se rătăci odată pîntr'o pădure și auzind o mișcare iute se avântă de frică în vârful unui brad. Prin pădure veniau 2 Români cu carul și se opriră să taie tocmai bradul cu țiganul. Unul din Români se uită odată în sus să vadă cât-ui de lung bradul, dar când văzu un chip de om ascuns în vârful lui strigă: iaca frate valva pădurii, și o tuliră la fugă. Țiganul se coborâ și luă merindea Românilor din car și plecă mai departe. Mergând prin pădure dete de un om spânzurat și vru să-și ia cizmele din picioare, dar neputându-le trage, taie picioarele pe la capătul cismelor și plecă cu ele mai departe. Inoptând pe drum, trase de sălaș la un Sas care avea din întâmplare și un vițel în casă. Pe la miezul nopții, țiganul se sculă și luând ciubotele Sasului plecă mai departe, lăsând în locul lor cizmele spânzuratului. Dimineața Sasul trezindu-se strigă plin de spaimă: scoală Catrină că vițelu nostru a mâncat pe omu de aseară, iaca numai picioarele din cizme au mai rămas. Și s'apucă Sasu și Catrina și omorără vițelu.

Știrile săptămânei.

Recunoștință unui martir. Mitropolitul Primat al bisericii noastre ortodoxe, Dr. Miron E. Cristea, a slobozit în țară o preț frumoasă chemare pentru strângerea banilor de lipsă a se ridica în piața din Făgăraș o statuie (bust) marelui român și bunului credincios al bisericii noastre, Dr. Nicolae Șenchea, omorât mișelește de jandarmii unguri în vremea războiului.

Ca să nu ni se fure aurul țării. De ani de zile aurul țării ni se duce mereu pe furii în alte țări. Pricina acestui lucru e că Banca Națională (banca țării) a pus preț maximal pe aur. Statul plătește aurul cu 28 de mii kilogramul, dar cum speșele scoaterii lui din pământ sunt mai mari decât acest preț, era firesc ca speculanții să înceapă a trece aurul peste graniță unde se plătește cu 125 mii de Lei kilogramul.

Acum văzându-se că prețul maximal nu face altă ispravă decât aceea că ne fură aurul țării, Banca Națională a făcut propunere Ministrilor să-i dea voie ca să cumpere și ea aurul din țară pe seama statului cu prețul cu care se vinde și pe piața slobodă. Ministrii însă nu se prea grăbesc să ia hotărâre în această afacere și așa aurul nostru trece mereu peste graniță.

Împrumuturi de bani pentru plugari. Pe lângă banca țării, Banca Națională și filialele ei este o comisie de 4 inși cari votează împrumuturi de bani pentru economi cu câmătă mai lesne de 6%. În anul trecut, economii din județul Cojocna au împrumutat pe această cale 600 mii de Lei și ar fi căpătat și mai mult dacă ar fi cerut.

În aceste vremuri când băncile cer camete grozave 20—30%, plugarii ar trebui să se adreseze în această parte când au lipșuri mari de bani.

Taxele cele nouă pentru exportul lemnelor le-a hotărât sfatul Ministrilor așa: pentru lemnele de brad 150 Lei de metru cubic, pentru scânduri 45 Lei, pentru lemnele de foc 500 Lei de vagon și pentru lemnele de stejar 400 Lei de metru cubic. Taxele aceste intră în putere la 1 Martie.

Cale bună. Unul din cei ce nu se puteau nici cum împăca cu România noastră cea nouă era și episcopul papist Glatfelder dela Timișoara (despre care am mai scris). Era atât de pornit împotriva țării noastre că nu și mai ascundea ghiarele în sac, ci le lăsa să se vadă și cu tot prilejul căuta să și le arate. Chiar numai înainte cu câteva săptămâni a dat o pastorală către credincioși în care le spunea că «pacea de acum îi numai iac'asa de azi pe mâne și va veni iar vremea sfintei Ungarii». 4 ani a stat acest episcop în Timișoara României Mari ca o dovadă despre îndelunga noastră răbdare.

Acum Papa dela Roma l-a mutat în Ungaria și bine a făcut că de nu-l muta el, îl mutam noi.

O întâmplare rușinoasă. La un bal domnesc din Lugoj, șeful de poliție cu cel de jandarmi s'au apucat de bătaie (adecă tocmai cei ce trebuiau să apere liniștea oamenilor). Bătaia a fost așa de strașnică încât la o săptămână șeful de poliție a murit. Urâtă ispravă!

Românii din Serbia își aleg deputați. Cu prilejul alegerilor de deputați din Jugoslavia, Românii din Panciova, Biserica-Albă și Alibunari s'au hotărât să și aleagă deputați români pentru sfatul țării din Belgrad.

O măsură cuminte. Un sfat deja Ministrul de războiu a hotărât ca toate lipsurile armatei să se procureze din țară și nu din străinătate. În acest înțeles armata va cumpăra din țară 1 milion metri de postav (ă 290 Lei), 400 de mii părechi bocanci (ă 333 Lei), 290 mii metri pânză de căptușală și 500 mii metri pânză de rufarie.

Toate aceste mărfuri se vor comanda la 50 de fabrici din țara noastră și cu asta va fi bine și pentru muncitori că vor avea de lucru.

O lege cuminte. Sfatul țării din Jugoslavia a adus lege ca toți acei oameni cari au un venit curat de 50 mii de dinari la an, să fie siliți a zidi o casă. În chipul acesta se va ușura lipsa de locuințe ce se simte grozav de tare la orașe.

Bolșevicii vreau să facă teatru și jocuri în biserici. Gazetele aduc știrea că bolșevicii din Rusia se ocupă cu planul să mai împuțineze bisericile așa ca pe unele din ele să le facă teatre și case de jocuri. Iată cum își bat joc jidani din fruntea bolșevismului de biserica lui Hristos și de creștinii cari se închină în ea.

Lege aspră pentru pedepsirea speculanților au făcut, dar nu românii, ci englezii și nemții. Legea cea nouă din Anglia pedepsește pe speculanți cu pedeapsă până la 10 mii de lire sterline (sute de mii de Lei) și 10 ani de temniță grea. Tot așa și legea din Germania.

La noi să cauți cu lumina și nu afli speculanți prin temnițele țării.

Sătulă de aur. Mai mult de jumătate din aurul lumii întregi se află acum în America. Cel mai mult l-a câștigat în vremea războiului din vânzarea de puști, gloanțe și tunuri popoarelor cari s'au bătut. Dar se vede că nu-i destul de curat acest aur căci în sfatul țării dela Washington un deputat a arătat că țara suferă în urma belșugului prea mare de aur și a cerut să se opriască importul, adică intrarea aurului în America.

Unde oamenii fac forspont pentru chefură. În gazeta «Alba-Iulia», comerciantul Marian Russu, aduce grele învinuiri căpeteniilor comunei Cricău. «Secretarul împreună cu primarul benchetuesc zi și noapte prin birturile din comună și din orașele vecine și oamenii pierd zile întregi umblând pe drumuri și căutându-i». «Cu prilejul unui chef și-au adus muzicanți din Alba-Iulia și după chef au silit pe un om să-i pună în căruța și să-i ducă îndărăpt cu forspont». «Mai multi oameni n'au fost luați în lista îndreptățiților să capete pământ în vreme ce un străin a fost luat cu 3 jugăre, fiindcă are vin în pivniță»...

Astfel de grele învinuiri, cer o grabnică cercetare. Să se facă!

Cu o pierdere (deficit) de 50 miliarde și-a încheiat Ungaria bugetul anului trecut (adecă cheltuielile țării au fost cu 50 miliarde mai mari decât venitele).

Ș'apoi încă le mai vine chef de bătaie năozilor dela Peștal

Și Sârbii volau să-și facă un Ruhr. După ce și Ungaria se cam codește să-și plătească despăgubirile de războiu, Sârbii, luând pildă dela Francezii voiau săptămâna trecută să ocupe băișagul de cărbuni dela Peciu din Ungaria. Numai după intervenția Cehilor și Italianilor au scăpat deocamdată de ceea ce i-a ajuns pe Nemți.

De ce s'a ridicat prețul vitelor? În toate părțile Ardealului și Banatului s'a ridicat prețul vitelor. Pricina acestei ridicări este aceea că s'au exportat foarte multe vite în Cehoslovacia, de unde și acum se cer vite cu un preț cu mult mai mare decât aici la noi. O altă pricină se crede a fi și aceea că economii au avut

mai mult nutreț ca iarna trecută și și au iernat mai bine vitele.

Ședința literară ținută la Reuniunea Meseriașilor români din Sibiu, în săptămâna trecută, a fost una din cele mai reușite și frumoase. Ședința a deschis-o prezidențial Reuniunii, dl G. Poponea sen. prin o vorbire scurtă și frumoasă, arătând cum Reuniunea își țese mai departe firul de muncă, începând la anul 1898.

A urmat apoi frumoasa și interesanta conferință a profesorului Dr. V. Lăzărescu, care a vorbit despre refacerea sufletească și morală ca condiție de propășire și întărire a țării. S'au declamat apoi mai multe poezii, iar secretarul Reuniunii a adunat cu pălăria «Dumnezeu vede» 113 Lei. Tot cu acest prilej s'a constatat că Concertul dat de Reuniune a dat un venit de aproape 10,000 Lei.

Ședințele literare ale meseriașilor noștri merită tot sprijinul și încurajarea din partea tuturor oamenilor de bine.

Conferințele „Asociațiunii“. Dl I. D. Ștefănescu va desvolta o serie de 3 conferințe în sala cea mare a prefecturii județene la ora 6 d. a. Și anume: Vineri în 2 Martie: Evoluția picturii românești în secolul al XIX-lea; Sâmbătă, 3 Martie: Estetica covoarelor orientale; Duminecă, 4 Martie: Ardealul în evoluția artei românești. Cu această ocazie D-sa aranjează o expoziție de tablouri mai ales de N. Grigorescu relativ la evoluția artei române. Dată fiind raritatea ocaziei de a vedea asemenea tablouri, publicul din Sibiu și împrejurime e invitat să viziteze în mare număr această expoziție și a asculta aceste conferințe. Taxa de intrare locul I 10 Lei, locul II 5 Lei, elevii și elevele 2 Lei. Venitul curat e destinat pentru muzeul renașterii române București.

Biuorul «Asociațiunii».

Membrii noi la Reuniunea meseriașilor români din Sibiu s'au înscris: a) fondatori: George Onescu, inginer, Lazar Buzdughină, măiestru mechanic, Valer Canciu, măiestru ferar și Adam Bâldea, măiestru pantofar; b) pe viață: Laurențiu Boldor, măiestru tâmplar, Sebeșul-săsesc și Ioan Cloțan, măiestru pantofar.

Comitetul.

Reclama e sufletul comerțului.

„LUMINA SATELOR“ începând cu anul nou iese în

8500 de exemplare

și acum după ce a ajuns să fie răspândită și cunoscută în toată România întregită, este una din cele mai potrivite gazete și pentru

reclame și anunțuri

pe cari le publicăm cu taxe moderate. Rugăm și pe onoratele primării să ne ajute cu publicațiunile lor. Intrucât ni se vor spori anunțurile, vom putea scoate gazeta în 8 pag.

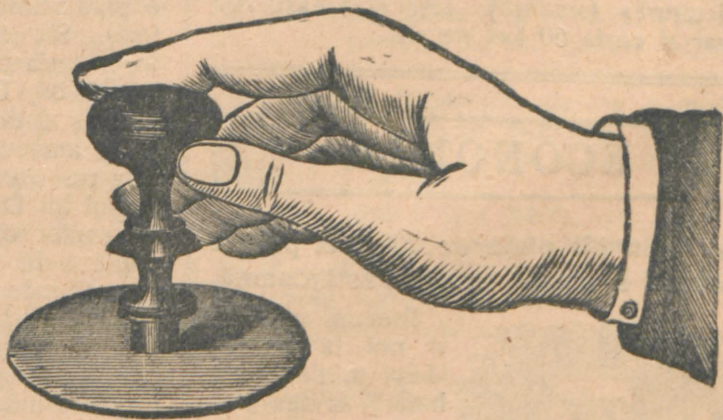
Prima fabrică română de stampile

Oct. L. Vestemean

Sibiu, str. Țiglariei Nr. 18.

Execută tot felul de stampile din cauciuc, diferite medaloane, precum și sigile din metal pentru sigilarea în ceară, mașini de numerotat și cu data zilei din metal și orice lucrări ce se țin de branșa aceasta.

Comandele să se adreseze la „Librăria arhidiecezană“, Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 45 sau direct la fabrică. (42) 1—

Premiat cu marele premiu dela expoziția universală din Paris.

Apă de spălat **CWIZDA** pentru CAL.

Se folosește de peste 60 de ani în cele mai mari grajduri, pentru destepenia vinelor și pentru întărirea cailor și intrămarea lor după îndelungate ostenele. — Calul lecuit cu această apă e în stare să facă drum cât de lung. —

Adevărata apă Cwizda se vinde numai în sticle (glăji) cu firma de mai jos.

Reprezentanța și magazia gener. pentru România:

„GEA-KRAYER“ S. pe a. Drogerie: **Timișoara.**

(41) 2—3

